

Helsereisene

Publisert i Adresseavisen i perioden 05.03 – 01.11.2013

Lajla Ellingsen og Mari K. By Rise

lajla.ellingsen@adresseavisen.no

mari.by.rise@adresseavisen.no

95198717

95198779

HVA VI FANT:

- Vi avdekket at 30 sørtrønderske helseledere deltok på en tre ukers lang reise i Australia, betalt av kommuner og leverandører. Ni dager var helt uten faglig innhold og besto av ferieaktiviteter, kun i underkant av fire arbeidsdager ble brukt til fag.
- Senere kunne vi fortelle at reisevirksomheten hadde foregått gjennom flere år, til land verden rundt (Cuba, Kina, USA, Danmark, Italia, Sverige og England - i tillegg til Australia). Også tidligere var ferie en vesentlig del av reisene. Kommunene var ifølge seg selv intetanende om hva de over mange år bidro sterkt til å finansiere. De hadde bare innvilget permisjon med lønn.
- Vi fortalte om det hittil ukjente Sør-Trøndelag pleie – og omsorgsforum (STPO), som arrangerte turene. Det viste seg STPO er et forum av helseledere i hele Sør-Trøndelag som to ganger i året avholder konferanse på Røros. Denne delen av aktiviteten til forumet var mest kjent. Det kommunene ikke visste, var at disse konferansene genererte tildels betydelige overskudd via leverandører som ble oppfordret til å delta med utstillinger, og fra kommunene som betalte kontingenten. Disse overskuddene ble så brukt til å reise verden rundt. Det var imidlertid ikke alle som deltok på Røros-konferansene, som også dro verden rundt. Det skjedde nemlig på følgende måte:
- Vi kunne avdekke at det var en kjerne på 14 enhetsledere blant helselederne som var gjengangere på nestene alle turene. Deretter gikk vi gjennom kommunens kvitteringer over hvilke ansatte som hadde deltatt på Røros de siste ti årene, og hvilke enheter de jobbet på. Det viste seg at det var noen enheter som sendte flere ansatte til Røros enn andre, år etter år. Og ganske riktig: Det var de samme enhetslederne som var gjengangere på utenlandsturene. Slik sørget de aktuelle enhetslederne for å øke overskuddet til STPO, ved å sende flere av sine ansatte til Røros. Dette ble gjort over enhetslederens budsjetter, uten fullmakter fra andre, noe som var i strid med kommunens reglement. Lederen av forumet bekreftet i sin forklaring overfor rådmannens utredningssekretariat, (som Adresseavisen fikk innsyn i), at de som dro oftest til Røros hadde førsterett til tur.

- Vi ba om innsyn i hvem som har vært hovedleverandører i Trondheim de siste årene på helsefeltet. Dette sammenkoblet vi med hvem som hadde vært utstillere på Røros. Vi kunne imidlertid bare sjekke fra 2005 og fremover, i og med at de andre leverandørene «var på en diskett som er ødelagt», ifølge styreleder Hällback. Vi fant at to av gjengangerne på Røros også var hovedleverandører til Trondheim kommune.

- Vi fant at forumets virksomhet la til rette for en svart økonomi: Innledere på Røros-konferansen ble betalt med cash. Senere avdekket kommunen selv at det har vært en betydelig kontantøkonomi i forumet, manglende dokumentasjon var gjennomgående.

- Forumets styre innvilget seg en del privilegier som fri bar og raus bursdagsgave. Forumets styre sørget også for at forumet betalte deres egenandeler til turene - som de øvrige deltakerne måtte betale selv.

- Leverandører fortalte til Adresseavisen at de oppfattet Røros-konferansene som «mest for hygge», og at de opplevde at det ble en forretningsidé, der leverandørene skulle finansiere virksomheten, og hvor de også måtte «stille opp sosialt» på Røros.

Pga tips underveis i nyhetsdekningen fant vi også:

- Vi avdekket at et medlem i en anbudsgruppe i Trondheim kommune hadde bedt anbyderne om sponing midt i anbudsprosessen. Medlemmet ønsket økonomisk bistand for seg og noen kolleger til en konferanse de ville reise på. Anbyderen som valgte å sponse kommunen, var også den som fikk anbudet. Kommunen ble varslet om forholdet skriftlig, men den ansatte som ba om sponing fortsatte å sitte i anbudsgrupper. Det fins heller ikke spor av hva som skjedde i anbudsprotokollene, til tross for at kommunen den gang ble varslet om hva som hadde skjedd.

- Vi fortalte at Trondheim kommune hadde avlyst en millionkontrakt etter at to medlemmer i anbudsgruppa dro på tur i regi av en leverandør – før konkurransen var avgjort.

KONSEKVENSER:

- Adresseavisens avdekning av helsereisene førte først til en granskning fra rådmannens utredningssekretariat, med påfølgende og flere gjennomganger i formannskapet. Deretter kom en omfattende granskning fra kommunerevisjonen i Trondheim. Erttertiden har vist at Trondheim kommune tidligere har blitt tipset om denne virksomheten som hadde pågått i 15 år - uten å foreta seg noe for å sjekke grundigere hva dette var. Det var ikke før Adresseavisen gikk etter saken, at kommunen tok saken alvorlig.
- Revisjonen fastslo at den omfattende reisevirksomheten, betalt av kommunen og leverandører, var brudd på kommunens etiske regelverk. Kommunerevisoren var sterkt kritisk til at deltakerne gjennom dette hadde skadet kommunens omdømme. Bystyret sluttet seg til den skarpe kritikken.
- Avisens dekning førte til at flere helsetopper i Trondheim ble fjernet i kjølvannet av saken.
- Rådmann Stein Ytterdahl sa «Unnskyld, Trondheim».
- Revisjonen avdekket også ulovlig privat bruk av kommunens biler under granskingen som kom opp etter Adressas artikler.
- En spørreundersøkelse viste at nesten halvparten av de ansatte i kommunen ikke kjente til det etiske regelverket. Revisjonen mente også at rådmannen burde skaffet seg bedre kunnskap om virksomheten slik at den kunne vært forhindret.
- Først nektet STPO å levere ut sine regnskap med bilag til kommunerevisjonen i Trondheim. Ordfører Rita Ottervik truet da med å politianmelde forumet. Da gikk til slutt STPO likevel med på å utlevere materialet. Det viste seg imidlertid å være begrenset. Alle bilag før 2008 er nemlig slettet, ifølge forumet.
- Trondheim kommune har sendt sine ansatte på etikk-kurs i etterkant av denne saken.
- Kommunenes helseledere drar ikke lenger på lignende reiser.

REDEGJØRELSE FOR ARBEIDET

Kveldsvakta gikk mot slutten da Mari tok tipstelefonen på desken en av de siste kveldene i februar: «Hva sier du hvis jeg forteller deg at en hel gjeng med helseledere akkurat nå er på en tre ukers ferie i Australia – sponset av leverandører?».

Første fase, sjekke ut tips

Det hørtes altfor utrolig ut til å være sant, men innholdet i tipset var såpass oppsiktsvekkende at Mari allerede samme kveld begynte å undersøke nærmere. Det første hun gjorde var å få en oversikt over helseledere i Trondheim kommune. Men hvordan finner man ut om noen av disse akkurat nå befinner seg i Australia? Mer eller mindre på måfå begynte hun å sjekke ut navnene på Instagram og Facebook. Hun hadde testet mange og tenkte at dette kanskje var håpløst.

Men da: En av Instagram-profilene hadde ferske bilder fra det som virket som en fantastisk Australia-reise: Det var snapshots fra snorkling i Great Barrier Reef, kenguruer og gammeldansk. Alt med hashtagger som #ferie, #Australia, #lucky us.

Det var ingen tvil om at denne saken måtte sjekkes ut videre. Mari gikk av kveld og Lajla tok over på dagskift.

Andre fase, problemstilling, første søk

De første store spørsmålene (*eller problemstillingen om man vil*) var: Hva kan dette være for noe? Hvem og hvor mange er med på denne reisen? Hva slags reise var dette? Hvem hadde finansiert den (og hvordan/hvorfor)?

Vi tok kontakt med flere relevante kilder innenfor helse – og omsorg i Sør-Trøndelag. I Trondheim kommune fikk vi bekreftet at en del ansatte var på reise, men at dette ikke var i regi av kommunen. Vi ble anbefalt å sjekke i sykepleiermiljøet. Også der fikk vi bekreftet at noen var på reise, men at man ikke visste noe mer om hva det var. Før en kilde nølende sa: Det er noe som heter Sør-Trøndelag pleie- og omsorgsforum. Hva er det? spurte vi. Har ingen anelse, var svaret (det var nok ikke helt sant), men da hadde vi noe håndfast – et navn! Og bingo, i Brønnøysundregistrene var det en frivillig organisasjon

registrert, med et solid styre (syv stykker), statutter og to bemerkninger fra internrevisor – som kunne bestilles manuelt. I første omgang måtte vi nøye oss med navn, adresse og formål.

På nettet for øvrig fantes det ikke spor av Sør-Trøndelag pleie og omsorgsforum, så vi måtte nøye oss med det Brønnøysund kunne bidra med. Forumet hadde eksistert helt siden 1980, styrets leder het Kenth Sven-Erik Hällback, med adresse Åfjord. Utover det var det vanskelig å få tak i hva forumet var.

Men vi hadde i hvert fall flere navn vi kunne researche rundt. Og ringe til. Ingen av dem svarte riktignok, men av durelyden å dømme, hørtes det ut som at samtlige befant seg et stykke unna Trøndelag. Vi følte vi var på sporet.

Tredje fase, kartlegging av potensielle kilder

Forumet hadde adresse Åfjord. I tillegg kom halvparten av styremedlemmene fra mindre kommuner i Sør-Trøndelag. Vi bestemte oss for å prøve i utkantene først. Tanken var at folk har større oversikt på små steder og er lettere tilgjengelige enn i Trondheim. Vi laget en liste over folk som hadde administrative jobber i helsesektoren i de aktuelle kommunene, og startet ringerunden. Strategien var vellykket. Etter noen bomber og flere treff tegnet det seg et bilde av et for offentligheten helt ukjent helseforum. Ifølge kildene skjedde finansieringen på følgende måte: Forumet arrangerte konferanser for kommunale helseledere i Sør-Trøndelag to ganger i året, som kommunene betalte for. Dit kom også vareleverandører i helsesektoren for å vise frem produkter mot betaling. At dette var betenkelig på noe vis, var ikke tema i samtalen. Før vi var ferdige med runden hadde vi informasjon om at overskuddet fra konferansene ble brukt til å dra på turer, flotte turer. Italia ble nevnt, Kina, Cuba, USA – ja, det skulle vært enda flere. Overskuddet av konferansene finansierte reisen.

For første gang satt vi med informasjon som tydet på at tipset fra kveldsvakta kunne stemme: Vi visste at flere kommunale helseledere befant seg i Australia. Vi hadde sett via sosiale medier at reisen helt klart hadde preg av ferie. Og vi hadde informasjon om at reisen kunne være delvis finansiert av leverandører i bransjen.

Fjerde fase, utvidet problemstilling, jakt på dokumentasjon

Men fortsatt hang veldig mye.

Vi visste fortsatt ikke *hvem* som var med. Og uten et reiseprogram, kunne vi ennå ikke si mye om *hva* dette egentlig var. Det var sannsynlig at det også var faglig aktivitet på turen, men i så fall hvor mye? Hadde de som reiste fått innvilget lønnet permisjon for å dra på ferielignende tur? Hvilke andre ting var deltakerne med på? Og stemte det virkelig at reisen varte i tre uker?

Vi jobbet opp mot kilder for å få tak i programmet, og klarte til slutt det. Da vi gikk gjennom opplegget til de kommunale lederne på tur, fant vi ut at i underkant av fire arbeidsdager av den tre uker lange turen hadde faglig innhold. Helselederne hadde dermed rikelig anledning til å oppleve steder som Great Barrier Reef, Kangaroo Island og Bondi Beach.

Sosiale medier ble også en viktig kilde. Hvem som var med kartla vi der. Vi hadde fått noen navn på vår ringerunde. Vi sjekket opp de navnene vi hadde, og fant raskt ut hvem de nettopp hadde blitt venner med på Facebook. Det viste seg at disse som regel også var deltakere på den samme reisen, og vi fikk tilgang til stadig nye entusiastiske reiseoppdateringer.

Femte fase, aktører agerer, må trykke

Vi var nå kommet til et punkt i arbeidet da vi trengte svar fra de aktuelle lederne på tur. Men de hadde ennå ikke svart på våre henvendelser. Vi bestemte oss derfor for å vente til de kom hjem, for å gi dem mulighet til å svare ordentlig. Vi fryktet egentlig ikke at noen ville stjele saken, det var den for kompleks til. Men så skjedde noe vi ikke hadde forutsett: I Trondheim kommune hadde det skjedd ting etter at vi hadde begynt å forhøre oss om saken. Etter arbeidstid en mandag i mars, fikk vi en telefon fra Trondheim kommune som gjorde at vi måtte ta en rask beslutning. På grunn av våre opplysninger om saken – og våre henvendelser til kommuneledelsen – hadde kommunaldirektør Helge Garåsen selv gjort sine undersøkelser og bestemt at han måtte orientere politikerne om saken allerede dagen etterpå i formannskapsmøtet. Ordføreren var allerede orientert.

Kommuneadministrasjonen så såpass alvorlig på saken at den ikke kunne vente med å informere politikerne. Vi sto overfor et dilemma: Dersom vi skulle vente med å trykke saken til vi hadde snakket med de aktuelle deltakerne, ville den «blåses» offentlig dagen etterpå uten at vi hadde skrevet et ord. I formannskapet

ville andre medier også være tilstede. Og dersom vi skulle trykke den, måtte det sannsynligvis skje uten de relevante tilsvarene, selv om vi igjen tok kontakt med mobilene vi nå visste befant seg i Australia.

Da kommunaldirektøren bekreftet våre opplysninger om at reisen delvis var finansiert av leverandører, og ordføreren sa at dette var i strid med kommunenes etiske regelverk, bestemte vi oss for å trykke saken. Med i vurderingen var også at styremedlemmene, med leder Hällback i spissen, i flere dager hadde hatt muligheten til å ringe oss tilbake. Og vi visste at andre (i kommuneadministrasjonen) hadde vært i utstrakt kontakt med dem etter at vi startet å spørre om saken. Dermed kjørte vi første sak: 30 enhetsledere fra Sør-Trøndelag er på 20 dagers sponset tur til Australia.

Kommunaldirektøren kunne i formannskapet dagen etter også bekrefte det vi hadde muntlige kilder på: At forumet de siste årene hadde vært verden rundt. Og frem til Australia-reisen hadde deltakerne fått permisjon med lønn mens de var på tur. Nå kunne vi be om innsyn i alle programmene og bilag. Å følge i helseledernes fotspor - hoteller, sightseeinger og forelesere er bare en morsom del av researchjobben. Og endelig fikk vi også kontakt med turdeltakerne. Styreleder Kenth Sven-Erik Hällback bekreftet nå at reisene hadde vært en blanding av ferie og fag, og at dette var uheldig. Han kunne imidlertid ikke svare på hvor stor andel av reisene som var betalt av leverandørene og hva kommunene hadde bidratt med.

Sjette fase, omfattende innsyn, systematisering

Da vi hadde fått bekreftet eksistensen av STPO sendte vi umiddelbart innsynsbegjæring til Trondheim kommune. Nå var jo også rådmannens eget effektive utredningssekretariat i gang med å undersøke forumet. Vi ba om et fortløpende innsyn i alle sakens dokumenter (ikke alt var like lett tilgjengelig). Etter hvert som de fant materialet, fikk vi det. At de gransket saken, åpnet også en ny mulighet for oss: Fram til nå hadde Sør-Trøndelag pleie og omsorgsforum nektet oss innsyn i dokumentasjonen rundt helsereisene, noe de hadde anledning til siden de var en frivillig organisasjon. Nå ba vi i stedet kommunen om innsyn i materialet *de* fikk fra forumet – i forbindelse med deres egen granskning. Å nekte sin egen arbeidsgiver, som også hadde finansiert virksomheten innsyn, kunne de ikke. Selv om de prøvde. Men et fullstendig innsyn i dette forumets virksomhet, vil vi aldri få, i og med at alle bilag før 2008 ifølge dem selv, var slettet.

Vi hadde på dette tidspunktet allerede bedt Trondheim kommune om en oversikt over alle helseledere som hadde deltatt på konferansene og reisene de siste årene. Nå gikk vi gjennom alle disse permene med lister over deltakere, og fant at det var en hard kjerne av 14 ledere som hadde vært med på nesten alle turene i regi av forumet.

Vi hadde også fått flere permer med kvitteringer og påmeldinger til Røros-konferansen. Vi laget oss et skjema over enhetslederne, og fant et mønster i virksomheten. De enhetslederne som oftest dro på tur, deltok også hyppig på Røros-konferansene. Ikke bare det: Nettopp disse lederne sendte flere av sine ansatte til Røros enn andre enhetsledere. Slik bidro de til at Trondheim kommune betalte for at deres ansatte kunne bidra til å fylle opp reisekassa til STPO. Og Hällback bekreftet i intervju med utredningssekretariatet at de som kom seg ofte til Røros, fikk førsterett på utenlandstur (vi fikk innsyn i hans forklaring, noe han og øvrig styre motsatte seg, men som ikke ble tatt hensyn til).

Vi gjorde også en annen gjennomgang: Vi ba om innsyn i Trondheim kommunes hovedleverandører de siste årene på dette feltet. Dette sammenstilte vi med listen over utstillere på Røros. Listen over utstillere på Røros hadde styreleder Hallbäck laget til kommunen, og vi hadde selvsagt bedt om innsyn i den. Det viste seg at to av utstillerne var blant kommunens hovedleverandører. Og flere av dem hadde deltatt i konkurransene.

Vi ba også om en oversikt over alle medlemmene i anbudsgruppene til Trondheim kommune, for å sjekke om noen av dem også hadde en rolle i STPO. Vi fant to treff. Men vi kunne ikke ut fra den begrensede dokumentasjonen (Hällbacks frivillige lister over utstillere) si at det var noen sammenheng her.

Leverandørene ble også nye kilder å kontakte. Vi var i kontakt med mange av utstillerne. De fortalte at når storkunder, enhetsledere «forventet» deltakelse, følte de at de ikke kunne si nei. De sa at hyggen var viktigst, ikke det faglige. Vi var også i kontakt med innledere, som hadde fått kontante oppgjør, men de var lite meddelsomme.

Syvende fase, gransking pågår

Sakene våre førte nå til at kontrollkomiteen i Trondheim kommune beordret gransking av det de fryktet var en ukultur i kommunen. Kommunerevisjonen skulle gå gjennom all tilgjengelig dokumentasjon angående helsereisene, foreta spørreundersøkelser blant kommuneansatte og de ba også ansatte om relevante tips. Disse tipsene ba vi også om innsyn i. Og noen kom til oss direkte. Ett av

dem endte i saken «Ba om sponning midt i anbudsprosessen». Et medlem av anbudsguppen i Trondheim kommune hadde bedt anbyderne om sponning til en verdenskongress i Stockholm. Leverandøren som sa ja til å sponse, fikk storkontrakten. Dette ble innkjøpskontoret varslet skriftlig om da det skjedde – av en av de andre tilbyderne. Vi ba om innsyn i anbudsdokumentene, som lå på Dora (lagringshall for byarkivet). Det fantes ingen spor av tipset kommunen hadde fått den gang, selv om de skriftlig, på mail, hadde lovet å ta fatt i saken. Det viste seg også at vedkommende som ba om sponsingen fortsatte med å sitte i anbudsgupper etter dette.

En lignende sak vi omtalte, var at Trondheim kommune avlyste en millionkontrakt etter at to medlemmer i anbudsgruppa dro på tur i regi av en leverandør – før konkurransen var avgjort.

Vi sjekket også ut andre til dels arbeidskrevende tips, men som ikke endte i saker på trykk. Vi vurderte også å gå inn i prosessene i alle småkommunene, men fant ut at det ville bli for arbeidskrevende. Vi ser imidlertid at lokalavisene har fulgt opp.

Kildebruk/kildekritikk:

Fra å lete etter nåla i høystakken, hadde vi etter hvert solid tilgang på kilder, spesielt skriftlige kilder.

Sosiale medier ble også en svært viktig base for oss.

Åpne muntlige kilder var det færre av. Vi snakket imidlertid mye med kilder anonymt. Når man har fått en stor mengde dokumenter, er det lurt å forhøre seg med folk som vet hvor det kan være lurt å lete. Anonyme kilder ble brukt til å få innspill og forstå sammenhenger. Men dette var informasjon som var mulig å få bekreftet ut fra de skriftlige kildene, og da er bruk av anonyme kilder en effektiv arbeidsmetode, og i liten grad etisk betenkelig.

Når slike saker kommer opp, kan det være en utfordring at det går politikk i saken. I denne saken, som alle andre, har folk motiver for det de gjør/sier, og alt er ikke nødvendigvis faktabasert.

Det var et problem at det var kommunaldirektøren som skulle uttale seg, ha tilsvar, selv om han hadde andre interesser i saken enn de reisende enhetslederne. Dette var imidlertid et valg enhetslederne selv gjorde. De ble ikke nektet å uttale seg, men de besvarte i svært liten grad våre henvendelser.

Profesjonaliteten på kildene har i denne saken vært svært varierende. Fra toppen i Trondheim kommune (som er svært medievant), til enkeltansatte langt ned i systemet, eller i mindre kommuner. Det må tas i betraktning når etiske vurderinger gjøres.

Utfordringer/spesielle problemstillinger:

Tilsvar:

Vi måtte sette på trykk saken før vi hadde fått alle aktører i tale. Det føltes ubekvemt, men samtidig hadde de fått muligheten over tid å ta kontakt tilbake. Å la saken smelle uten oss, var et dårlig alternativ.

Å få kontakt med aktørene har vist seg vanskelig i ettertid også. Vi har imidlertid vært nøye på å sende sms til alle hver gang noe nytt står på trykk, slik at de har vært informert, selv om de ikke har villet svare.

Vi har også fått innsyn i intervjuene som rådmannens utredningssekretariat har gjort, så vi vet hvordan de har «forklart» seg.

Identifisering:

Vi valgte i stor grad å ikke identifisere. Unntaket var styrelederen som hadde sittet og styrt butikken i 18 år, og en annen som hadde vært med nesten like lenge, og som samtidig var en kjent og fremtredende leder i Trondheim. Da folk ble sparket/omplassert, skrev vi ikke hvem dette gjaldt. Vurderingen var at belastningen hadde vært stor nok, også uten identifisering.

De ansatte i de små kommunene hadde fått til dels enda bedre vilkår enn de som kom fra Trondheim (på siste tur). Samtidig var de enda lettere å identifisere, noe vi synes var problematisk, så vi holdt tilbake informasjon av hensyn til dem.

Vi var også varsomme med å bruke oppdateringene på sosiale medier, mtp identifisering. Etter hvert som de reisende ble klar over hva vi jobbet med, ble det også færre som hadde åpne profiler på Instagram og Facebook.

Mistet initiativet:

Innsynsbejæringene våre til Trondheim kommune ble det som drev saken fremover etter hjemkomsten til de reisende. Det innebar å gjennomgå betydelige mengder dokumenter, og stadige nye hypoteser kunne testes ut. Problemet oppsto da kommunerevisjonen overtok saken. Vi ba om, men fikk ikke, et fortløpende innsyn i deres dokumentarbeid. Dermed lukkes informasjonstilgangen for oss, til de har gjort sin jobb. Slik blir kommunens egen gransking faktisk et handikap for oss, noe vi har opplevd tidligere.

Dårlig dokumentasjon:

Vi så frem til at revisjonens gjennomgang var ferdig, slik at vi selv endelig kunne få innsyn særlig i økonomien i forumet (vi hadde selvsagt bedt om et omfattende innsyn). Men der hadde vi gledet oss for tidlig. Det viste seg at kontante oppgjør var enda vanligere enn fryktet. At forumet var dårlig på bilag hadde vi allerede konstatert. Men mye verre: regnskapene, og bilag, fra før 2008 var makulert. Dermed var flere av hypotesene vi hadde ønsket å sjekke, ikke mulig å sjekke. Det viste seg også at prisene på turene forumets leder hadde oppgitt til oss, ikke stemte. Endelig fasit for virksomheten vil derfor neppe noensinne foreligge.

Løpende nyhetsdekning:

Dette var et typisk ikke planlagt prosjekt. Det var et tips, som gjorde at vi la unna andre ting, fordi saken måtte sjekkes opp umiddelbart. Da Trondheim kommune bestemte seg for å agere så raskt som de gjorde etter våre forespørsler, ble saken raskt styrt av andre hensyn enn våre. Vi måtte bare sørge for å være i forkant av en løpende nyhetsdekning - der andre medier hang seg på. Saken fikk også nasjonalt gjennomslag. Det var da ingen tid til å planlegge større rigg til en nettsatsing utover den vanlige løpende nyhetsdekningen. Da gjengen ankom Værnes etter sine 20 dager i Australia, var vi der selvsagt med nettdekning, da saken fikk første og andre og tredje gangs behandling, sendte vi etter hvert som ting skjedde. Og hvor vi fokuserte på andre ting i papirdekningen dagen derpå. Til nettdekningen spesielt har vi fått god hjelp av gode kolleger underveis. Også kommentaravdelingen har hatt mye på trykk om saken, også publisert på nett.

PUBLISERINGSLISTE PAPIR:

05.03:

Side 1, 12 og 13: Tittel: 30 Kommunale enhetsledere fra Sør Trøndelag er på 20 dagers tur til Australia

06.03:

Side 1, 10 og 11: Sponset verden rundt av leverandører

07.03:

Side 4: – Reisene er uakseptable

08.03:

Side 10 og 11: Betrodde helsetopper styrte reisene

09.03: Side 4 Topptur på helsa løs

12.03: – Gjorde det av gammel vane

15.03:

Side 1 Full oppvask om helseledernes reiser, side 10 og 11: Fylte reisekassa med kommunale midler

16.03:

Side 2 og 3: Hygge ble det viktigste

19.03:

Side 14 og 15: Helsetoppene kalles inn på teppet

21. 03:

Side 1 og 6 og 7: Ba om sponsing under anbudet

22.03:

Side 10: Burde lagt ut anbudet på nytt

15.04:

Side 1, 8 og 9:

Annullerte storkontrakt etter tur med leverandør

16.04:

Side 12 og 13: – Uholdbar situasjon i kommunen

08.06:

Side 1, 12 og 13: Vil politianmelde helseledere. Kommunerevisjonen i fersk rapport: Kommunen har betalt feriereiser

10.06:

Side 4 og 5: Unnskyld, Trondheim (rådmannen)

11.06:

Side 10 og 11: Advarte mot helsereiser verden rundt

12.06: Knut Fagerbakke avviser ukultur i Trondheim

13.06: Åpner for innsyn i regnskapene

14.06: Alt om helselederne må frem (leder, side 2)

19.06:

Side 1, 8 og 9: Helsetopper går av

20.06:

Side 8: Åfjord-ordfører forventer reaksjoner

8.10:

Side 2 og 3: Ny rapport: Betalte cash, kastet bilag, fikk fri bar

16.10: Skarp kritikk, ikke høring

01.11: Oppgjør med ukultur (kommentar)

I tillegg er en rekke artikler også publisert på nett, særlig etter at saken fikk nasjonalt gjennombrudd på nyhetene.

PUBLISERINGSLISTE NETT:

5. mars: Sponset av ukjent forum

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7201625.ece>

5. mars: Ottervik reagerer på sponset tur

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7201077.ece>

6. mars: Kan ikke skjønne det blir noen ny tur

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7206447.ece>

6. mars: Det sviktet på alle plan

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7207939.ece>

7. mars Overrasket over bråket

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7214695.ece>

7. mars Helsegjengen kommer hjem til oppvask

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7213493.ece>

9. mars: Fordi jeg fortjener det?

<http://www.adressa.no/meninger/kommentarer/siriwo/article7219353.ece>

18. mars: Helsetoppene godkjente egne reiser

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7266149.ece>

19 mars: Helseledere på ville veier

<http://www.adressa.no/meninger/kommentarer/siriwo/article7267461.ece>

21. mars Ba om sponsing midt i anbudsprosess

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7280599.ece>

25. mai Her trengs mer enn plaster

<http://www.adressa.no/meninger/article7620099.ece>

8. juni: Ordføreren vil anmelde forumet:

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7711091.ece>

8. juni: Kommunen har betalt feriereiser:

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7711733.ece>

8. juni: En ukultur i kommunen:

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7711777.ece>

11. juni: Ikke nok å si unnskyld

<http://www.adressa.no/meninger/leder/article7724905.ece>

14. juni: alt om helselederne må frem

<http://www.adressa.no/meninger/article7742813.ece>

19. juni: Fjernes som helsetopper etter reiseavsløring

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7774413.ece>

19. juni: Tøft, men nødvendig

<http://www.adressa.no/meninger/kommentarer/article7772585.ece>

13. september: Halvparten kjenner ikke reglene

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article7711827.ece>

8. oktober: Helsetopper betalte cash, kastet bilag og fikk fri bar

<http://www.adressa.no/nyheter/politikk/article8406619.ece>

14. oktober 2014. Rådmannen fanget ikke opp kritiske spørsmål

<http://www.adressa.no/nyheter/trondheim/article8442167.ece>

16. oktober Slipper med sterk kritikk

<http://www.adressa.no/meninger/leder/article8445987.ece>

november: Oppgjør med ukultur

<http://www.adressa.no/meninger/kommentarer/siriwo/article8548205.ece>